Rockefeller ve Şirket Tarımcılığı(2): Bio-devrim için Çalışma Kadrosu

İçeriği Yazan: F. William ENGDAHL [1] Zaman: Salı, 13/07/2010 - 00:45
Yazar Adı: F.William ENGDAHL

1960'ta Rockefeller Vakfı, JDR III'e ait olan Tarım Gelişim Konseyi ve Ford Vakfı, güçlerini birleştirerek Los Banos Filipinler'de Uluslararası Pirinç Araştırmaları Enstitüsünü(IRRI) kurdu. 1971'de IRRI, Meksika'daki CIMMYT ve Rockefeller-Ford Vakıflarıyla beraber tropik tarım araştırmaları için Nijerya'da IITA'yı kurdular. IRRI ve IITA birleşerek Uluslararası Tarım Araştırmaları Danışmanlık Gurubunu (CGIAR) oluşturdular. (3)

CGIAR, Rockefeller'ın Bellagio İtalya'da düzenlediği bir dizi konferans sırasında şekillenmişti. Bellagio konuşmalarına gelen kilit katılımcılar arasında, Rockefeller Vakfından George Harrar, Ford Vakfından Forrest Hill, Dünya Bankası'ından Robert McNamara ve Rockefeller ailesinin uluslararası çevre organizatörü, 1972'de Stokholm'de BM dünya zirvesi düzenleyen Maurice Strong bulunmaktaydı.

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

En fazla etkiyi sağlayabilmek için CGIAR, BM Gıda ve Tarım Örgütü, BM Gelişim Programı (UNDP) ve Dünya Bankası'nın da aklını çelmişti. Böylece dikkatle hazırlanmış plânlar ve fonların kaldıraç etkisiyle Rockefeller, 70'lerin başından itibaren küresel tarım politikalarına yön vermeye başlamıştı.(4)

Rockefeller ve Ford tarafından cömertçe desteklenen CGIAR, 3.Dünya ülkelerindeki önemli tarım ve bilim adamlarını ABD'ye göndererek burada modern şirket tarımcılığı konusunda eğitmeye ve ülkelerine geri göndermeye başladı. Bu süreç içerisinde bu ülkelerde bilim ve serbest piyasa adına iş ağları kurdular ve paha biçilemez bir etki yarattılar.

Bu enstitü ve araştırma merkezleri sonradan Kissinger'ın NSSM 200 diye ortaya koyacağı, tarım ve gıda politikalarının kontrolü için temel hazırlıyordu.

JDR III'ın Tarım Geliştirme Konseyi ayrıca ABD'li akademisyenlerin Asya'daki üniversitelerde ders vererek yeni nesil bilim adamlarını eğitmelerini sağladı. Aralarından en iyileri seçilerek ABD'de doktoralarını tamamlayacak ve sonra Rockefeller bünyesinde çalışmaya başlayacaktı. Özenle kurulmuş bu şebeke, ileride Rockefeller Vakfı stratejilerinin, GDO'lu gıdaların dünyanın her yerine yayılma politikası için büyük önem arz edecekti.

Sıkça okunan bir el kitabında, Rockefeller Vakfı Tarım Geliştirme Konseyi yöneticisi Arthur Mosher, köylülere "kendileri için daha fazlasını istemeyi" öğretme konusundan bahsediyordu. Çiftçiler "Ortak huylardan" vazgeçmeye zorlanmalı, tarım işiyle anlaşmalıydılar. Mosher, kadınlar için ek eğitim programları hazırlama ve dükkânlardan alınan mallara daha fazla talep yaratmak için gençlik kulüpleri kurma konusunda çağrıda bulundu. Babaların ve kocaların ailelerine duydukları şefkati, onları bu konuda daha duyarlı kılıp çalışma isteklerinin arttıracaktı. Elbette kendilerini yeni pazar ekonomisine daha çok bağlayan yeni teknolojilere yatırım yapabilmek için borç ve kredi almaları gerekecekti.(5)

Yeşil devrim süresince Rockefeller ve Ford Vakıfları, USAID ve CIA'in dış politika hedefleri doğrultusunda el ele çalışmışlardı.

Devrimin temel etkilerinden birisi de kırsal bölgelerde oturan, umutsuzca iş arayan halkın varoşlara göçmeye zorlanmasıydı. Bu bir tesadüf değildi. ABD'li üreticilere daha ucuz işgücü havuzu yaratabilmek için plânlanmış bir şeydi.

Yeşil devrimin etrafındaki teşvik tükendiğinde, sonuçların söz verilenden çok daha farklı olduğu görüldü. Yeni kimyevi böcek ilaçlarının gelişigüzel kullanımı sonucu ciddi sağlık sorunları ortaya çıkmıştı. Tek kültürlü yetiştirilen yeni kırma (melez) tohumlar, toprağın verimliliğini azaltıyordu. İlk zamanlarda alınan 2 hatta 3 kat ürün artık alınamaz olmuştu.(6)

Yeşil devrim beraberinde büyük sulama projelerini de getirmişti. Dünya Bankası kredileriyle barajlar inşa edilmişti. Ayrıca süper-buğday üretimi için toprak yüksek oranda gübreyle karıştırılmış, bu iş için de Rockefeller himayesindeki petrol şirketleri işbaşında olmuştu.

Petrol ve kimya devlerine yeni pazarlar açabilmek için yüksek oranda böcek ve yabani ot ilaçları kullanılmaktaydı. Bir bilimcinin belirttiği üzere, yeşil devrim aslında bir "kimya devrimiydi". Gelişmekte olan ülkeler hiçbir zaman bu gübre ve ilaçlar için

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

yeterli parayı ödeyemezlerdi. Bu durumda Dünya Bankası'ndan, Chase Bank ve diğer büyük New York bankalarında hükümet garantili krediler almak zorundaydılar.

Pek çok gelişmekte olan ülkede bu kredilerin büyük kısmının toprak sahiplerine gittiği görüldü. Köylüler için de durum farklı sayılmazdı. Onların da gübre ve ilaçlara verecek parası yoktu ve bu durumda borç almak zorundaydılar. Devlet köylülere borç vermek için programlar hazırlasa da bu programdan borç alamayan çiftçiler özel sektörden borç bulmaya çalışıyordu. Bu gayrı resmi borçların yüksek faizleri yüzünden çiftçilerin pek çoğu tüm ürününü satıp borcunu ancak kapatabiliyordu ya da iflas edip topraklarını kaybediyorlardı.(7)

Yeşil devrim ayrıca tarım hayatına yeni makineler de sokmuştu. En dikkat çekici olanı power-tiller ya da turtle-tiller adıyla bilinen bu makine çeltik tarlasını su birikintisi haline getirdiği gibi, doğal toprak yapısını da mahvediyordu.

Amerikan şirketlerinin ilgisini bu konuya çeken bir başka çok önemli konu da, yeşil devrimin temelinin gelişen ülkelerde kırma (melez) tohumlardan üremeye dayanıyor olmasıydı. Kırma tohumların ise, hayati önem arz eden durumu üreme kapasitesinin az olmasıydı. Bu tohumların çoğalmaya karşı korumalı bir yapısı vardı. Normal, açık polenleşen türlerin aksine bu tohumlar ilk nesilden alınan mahsüle göre verdikleri ikinci mahsül çok daha verimsizdi.

Alınan ürünün ileriki senelerde azalması, çiftçinin daha fazla mahsül elde edebilmek için her sene yeniden tohum almaya mecbur kalması anlamına geliyordu. Ayrıca ikinci yılın azalan ürün miktarı tohum ticaretini de yok ediyor, komisyoncuların tohumu tekrar dağıtımına engel oluyordu. Çokuluslu tohum üreticilerinin kontrolü ele geçirmesi durumunda hiçbir rakibin ya da çiftçinin melez (kırma) üretmesi mümkün değildi. Küresel kontrol Monsanto'ya bağlı Dekalb ve Pioneer HiBred gibi sonradan tohum devrimine zemin hazırlayacak olan birkaç dev şirketin elindeydi.(8)

Aslında Amerikan tarım teknolojisinin, ticari kırma (melez) tohumların ve kimyevi gübrelerin gelişen ülkelere girmesi, yerel çiftçileri ve özellikle daha köklü olanları dışarıya bağımlı hale getirmişti. Özenle hazırlanmış, on yıllar boyu devam edecek olan sürecin ilk adımları atılıyordu. Şirket tarımcılığı daha önce Amerikan ithalatçısının girmekte zorlandığı yeni pazarlar için yeni yollar açıyordu. Kısa süre sonra bu eğilim pazar-bazlı tarım olarak adlandırılmaya başlandı ama aslında tarım-işletmeleri kontrolünde yapılan tarımdı.

Yeşil devrim ve kırma tohumlar, Amerikan şirket tarımcılığına yeni ve kontrollü bir piyasa vaat ediyordu. Roosevelt'in Tarım Bakanı Henry Wallace, seçkin araştırmalarca desteklenen, daha fazla mahsül verecek olan ilk kırma tohum fabrikası olan Pioneer Hi-Bred'i kurmuştu. Bu adımla birçok tohum devinin de önü açılmış, genetik tohumların temeli atılmış oluyordu.

Kimya endüstrisi de artan mahsülün yalnızca kendi yardımlarıyla mümkün olabileceğini iddia etti. ABD hükümeti de US AID diğer hükümet yardım programları aracılığıyla bu görüşe destek verdi ve diğer hükümetleri de ikna etti. Bu durum çiftçilerin, Rockefeller ve Ford danışmanları tarafından verimsiz ve ilkel olarak etiketlenen geleneksel yöntemleri önemsememesine neden olmuştu.(9)

Kırma buğday, mısır veya pirinçte Yüksek Mahsül Türleri (HYV) kullanımında kimyasal girdiler artık sıklıkla yapılan bir uygulama haline gelmişti. Yerel hükümet memurları artık geleneksel yöntemleri bir seçenek olarak görmemeye başlamışlardı. Uluslararası kimya endüstrisi de zaman zaman kendilerine rakip olabilecek bazı araştırmaları durdurabiliyordu. Bu, dünya genelinde bir eğilim haline gelmişti. (10)

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

1959'da ABD Tarım Bakanlığına bağlı bir gurup, Ford Vakfı için "Hindistan'daki Gıda Krizi ve Atılacak Adımlar" adlı bir rapor hazırladı. Raporda, Hindistan'daki toprak rejimi ve kırsal alanların değerlendirilmesi konusundan çok yeni tohumlara, sulanabilir arazilere, kimyasal gübrelere ve böcek ilaçlarına dayalı teknolojik gelişmelere vurgu yapılmıştı. Bu Yeşil devrimin stratejisiydi.

Ford hatta Hindistan Yoğun Tarım Gelişim (IADP) adlı bir test programına maddi yardımda bulunmuştu. Bu programda çiftçiler, gübre, sulama ve ilaçlama konusunda her türlü girdiye ulaşabiliyor, cömert Dünya Bankası fonlarıyla destekleniyorlardı.

Kısa sürede Rockefeller-Ford yeşil devrimi Hindistan hükümeti tarafından benimsendi. Kırma tohumlar ve kimyasallar hızla sonuç verdi. Buğday ve pirinçte üretim artışı sağlandı. Toprak ve kiracılık reformu, tefeciliğin lağvedilmesi Hindistan hükümetinin gündeminden bir anda geri dönmemecesine iniverdi. (11)

Başlangıçtaki muhteşem artış zamanla azalmaya başlamasına rağmen bu durum halka çok fazla yansıtılmadı. Ortalama olarak bakıldığında Hindistan'da tarımsal üretim Yeşil Devrimden sonra geçmişe oranla daha yavaş büyüdü ve ülke çapında kişi başına düşen üretim ya gelişmedi ya da düştü. (12) Hindistan'da yeşil devrimin tek başarısı Amerikan ve yabancı tarım devleri için yeni bir pazar açmış olmasıydı. Şirket tarımcılığı denen şeyin başlangıcı da zaten buydu.

iletisim@PolitikaDergisi.com

___

3. UTADG, UTADG'nin Geçmişi, http://www.cgiar.org-/who/history/origins.html

4. a.g.e Rockefeller'in hatırlı dostu Maurice Strong hakkında bilgi için bakınız: Elaine Dewar, Cloak of Green (Yeşilin Örtüsü), Lorimar & Co., Toronto, 1995, s.254, ve Henry Lamb, Maurice Strong: The New Guy in Your Future! (Maurice Strong: Geleneğinizdeki Yeni Adam), Ocak 1997, http://www.sovereignty.net/p/sd/strong.html#3 [2]

5. Harry Cleaver, alıntılanan eser, s.5.A.T.Mosher, Getting Agriculture Moving (Tarımı Harekete Geçirmek), ADC, New York, 1966, s.34

6. a.g.e., s.11. "Who's for DDT?", Time, 22 Kasım 1971

7. A. Parsons, "Phillipines: A Rebellious Little Brother" (Filipinler: Asi Küçük Kardeş), Pacific Research and World Empire Telegram, Ocak 1971

8. Jeroen van Wijk, "Hybrids Bred for Superior Yields or for Control?" (Melezler Daha Kaliteli Ürün için mi, Kontrol için mi Üretildi?), Biotechnology and Development Monitor (Biyoteknoloji ve Kalkınma Gözlemi), 1994, No.19, s.3-5

9. Harry Cleaver, alıntılanan eser, s.9

10. a.g.e., s.9

11. Ekonomi Politik Araştırma Birimi (EPAB), "Economics and Politics of the World Social Forum" (Dünya Sosyal Forumu'nun Ekonomi ve Politikası), Ek 1: Ford Foundation – A Case Study of the Aims of Foreign Funding (Yabancı Vakıfların

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

Amaçları Üzerine Bir Durum Çalışması)", Aspects of India's Economy Eylül 2003. 1950 ve 60larda Ford Vakfı ve CIA'in savaş sonrası yakın ilişkileri için bakınız: James Petras, "The Ford Foundation and the CIA: A Documented Case of Philanthropic Colloboration with the Secret Police (Ford Vakfı ve CIA: Gizli Polisle Kurulan İnsancıl İşbirliğinin Belgeli bir Kanıtı)", Rebellion, 15 Aralık 2001, http://www.rebellion.-org/petras/english/ford010102.htm

12. Debashis Mandal ve S.K. Ghosh, "Precision Farming- The Emerging Concept of Agriculture for Today and Tomorrow (Duyarlı Çiftçilik: Bugün ve Yarın için Yeni Tarım Kavramı)", Current Science, 25 Aralık 2000. Hindistan ziraatı üzerinde uzman olan yazarlar Yeşil Devrim'in Hindistan'daki etkisini şöyle özetliyorlar: "Yeşil Devrim sadece verimliliği arttırmadı, ayrıca arazilerin azalması, toprak bereketinin azalması, toprak tuzlanması, erozyon, çevrenin bozulması, sıhhi tehlike, tarım arazilerinin zayıf sürdürülebilirliği ve biyofarklılığın bozulması gibi birçok olumsuz ekolojik sonuçlara da yol açtı. Böcek öldürücülerin gelişi güzel kullanımı, sulama ve dengelenmemiş verimlilik sürdürülebilirliği tehdit etmiştir."

Çeviren: Özgün Şulekoğlu

Hayır

Yorumlar

- Eko-Politik [3]
- Toplumsal [4]

Kaynak URL (*25/04/2024 - 04:03* tarihinde yazdırıldı):
https://www.politikadergisi.com/makale/rockefeller-ve-sirket-tarimciligi2-bio-devrim-icin-calisma-kadrosu

Bağlantılar:
[1] https://www.politikadergisi.com/pd-uye/f-william-engdahl
[2] http://www.sovereignty.net/p/sd/strong.html#3
[3] https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik
[4] https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı